

Ralf König Homo- humoria kaikelle kansalle

Ralf König
Angoulêmen
sarjakuva-
festivaaleilla 2005.

Vesa Kataisto

Yksi harvinaisimpia olemassaolevia lajityyppisiä on kansainvälisesti menestynyt saksalainen sarjakuvantekijä, joka on vieläpä hauska.

Pottunokkaisten homohahmojen luojana parhaiten tunnettu Ralf König (s. 1960) on saanut maineen viittaa ylleen ahdistavuuteen asti.

König vieraillee harvakseltaan suurilla festivaaleilla, koska hän ei pidä yleisömassoista. Angoulêmen sarjakuvapäivillä tammikuussa piirtäjä sai kuitenkin olla melko rauhassa. ”Ranskalaiset heteromiehet pelkäävät maineensa puolesta. Signeerauksia haetaan melko harvakseltaan, ja miehet vakuuttelevat aina, että ’se tulee vaimolle tai tyttöystävälle’”.

Pienessä maaseutukylässä nuoruusvuotensa viettänyt König muistelee, että

kaapista ulostulon ajat eivät olleet helppoja. Kun oma seksuaalinen identiteetti oli varmistunut, oli pakko muuttaa suurempiin ympyröihin.

”Huumorista oli minulle paljon apua. Se oli hyvin terapeuttista. Alkuun yritin piirtää kuten ihanteeni Tom of Finland eli realistisella tyylillä tehtyä porno-sarjakuvaa, mutta tulokset olivat hirveitä. Vieläkin punastun, kun eteeni tuodaan tuona aikana väsämiäni pienlehtiä.”

”Tajusin kuinka keho piirtäjä olen, mutta löysin huumorin avulla uuden ulottuvuuden tarinoihini. Ne olivat tärkeitä myös muille homoille, joita yhteiskunta piti tuolloin sairaina ja vihattavina. Homopiirtäjä tiesi, miltä muista homoista tuntuu. Kliseiden käyttö ei minua pelota. Kuvaan kotikaupunkini Kölnin homoyhteisöä ja ainakin omasta mielestäni ilmaisen totuuden. Heterot eivät aina vain tajua sarjojani”, König tilittää.

Pottunokkaisia vapautuneita miehiä

”Realismi ei ole minun tyylini vaan pottunokat. Sonninpallit-albumia pidettiin pornografisena, mitä se ei minusta ole. Hahmoillani on isommat nenät kuin kalut. Oleellisinta Sonninpalleissa on nahkahomo Paulin ja raksamies Ramonin suhde. Seksi on rakennettu tarinan sisään, intohimon kuvaukseen.”

Königin uudemmissa sarjakuvissa usein esiintyvä, piskuinen nahkapatukka Paul ja tämän puoliso, runopoikamainen pianonopettaja Konrad edustavat hänen luonteensa eri puolia. Hahmojen kautta välittyvät Königin kokemat tunteet ääri-laidasta toiseen.

”Tarina on minulle aina kaikkein tärkein asia. On hienoa saada ihmiset nauramaan, mutta vakaviakin asioita pitää saada mukaan. Jos olisin hetero, tekisin vastaavia juttuja siitä näkökulmasta, ja varmaan menestyisin myös sellaisilla tarinoilla. Tiedän, että osaan hauskuuttaa ihmisiä heidän suuntautumisestaan riippumatta.”

”Nuorena piirtelin kaikenlaista. Minuun vaikuttivat kaikki sarjakuvat mitä luin, Mikki Hiirestä lähtien. Claire Bretécherin sarjojen löytäminen oli yksi tärkeä käännöskohta urallani. Opiskelin jonkin aikaa Düsseldorfin taideakatemiassa, mutta halu kertoa tarinoita on minulle tärkeämpää kuin niiden ilmiasu – ja seksi on ollut jollakin tasolla aina mukana jutuissani, jo lapsena piir-

Konradin ja Paulin ensitapaaminen.

tämistäni sarjoista lähtien”, König poh-
tii.

König kertoo kaunistelematta lap-
suus- ja nuoruusvuosiensa etsikkovai-
heista teoksessa Vasemmalla kädellä
(Like, 1996). Siitä löytyy esimerkki
yhdeksänvuotiaan Ralf-pojan Lumikki-
visiosta kuin myös hänen ensimmäinen
julkaistu Schwulcomixinsa eli ”härski-
sarjansa”.

”Saksassa ei ollut mahdollisuutta saa-
da sarjakuvia luettavakseen kovinkaan
helposti, varsinkaan kylään, jossa ei ol-
lut edes kirjakauppaa. Sain jostakin kä-
siini sarjakuvakaupan yhteystiedot, tila-
sin Robert Crumbin tuotantoa ja muuta
undergroundia. Undergroundsarjakuviin
tutustuminen oli upea kokemus. Sellai-

sia minäkin halusin tehdä, kertoa sarja-
kuvien kautta tarinoita aikuisille.”

”Tein lyhyen tarinan toisensa perään,
kunnes kustantaja pyysi minulta täyspit-
kää albumia. Vuonna 1987 ilmestynyt
Vapautunut mies oli läpimurtoni. Ensim-
mäistä kertaa heterotkin saivat ”luval-
lisesti” lukea homosarjakuvaa. Innostuin,
tein kolme kirjaa kolmessa vuodessa. Jäl-
ki niissä onkin sitten hutaistua, ihan ka-
malaa, nykyisin en kehtaa edes katsoa
niitä. Tappajakondomista olen kyllä yl-
peä, siitä tehtiin jopa nuketatteriesitys
ja kohtuullinen elokuvakin”, König muis-
telee.

”Se ei kuitenkaan menestynyt yhtä
hyvin kuin Vapautuneen miehen elo-
kuvasovitus, joka sai kuusi ja puoli mil-

joonaa katsojaa. Olisi kivaa jos sellainen
suosio toistuisi...”

König sanoo työskentelevänsä nykyi-
sin kahdella tasolla, hän piirtää lyhyitä
tarinoita homokaveriensa iloksi ja pitem-
piä tarinoita kaikelle kansalle. Kuin ka-
nit konsanaan (Like, 2004) tehtiin ensin
elokuvakäsikirjoitukseksi. König piirsi
sarjakuvaversiota samaan aikaan kun ta-
riinaa filmattiin.

”Tunnen, että olen kertonut jo kai-
ken mitä homomaailmasta tiedän ja et-
sin laajempaa yleisöä. Homomikro-kos-
mos on käynyt minulle tympiväksi.
Homobaareissa soiva buff-buff-buff-
tekno ja keimailevat nahkajannut yö-
köttävät. Kaipaen yksilöllisyyttä.”

Königiä suomeksi

Tappajakondomi (Like, 1989).

Tappajakondomi II: Luihin ja
ytimiin (Like, 1991)

Hopeameisselit (Like, 1992)

Lysistrate (Like, 1992)

Vapautunut mies (Like, 1993)

Sonninpallit (Like, 1994)

Konrad ja Paul (Like, 1994)

Pretty baby (Like, 1995)

Konrad ja Paul 2 (Like, 1995)

Beach boys (Like, 1996)

...Vasemmalla kädellä! (Like,
1996)

Kermaleivoksia ja muita homo-
sarjakuvia (Like, 1997)

Konrad ja Paul 3 (Like, 1998)

Jago (Like, 1998)

Kuin kanit konsanaan (Like, 2004)

Voitte suudella sulhasta (Like,
2004)

Superparadise: sonninpallit 2
(Like, 2005)

Paul vierailee myös Kuin kanit
konsanaan -tarinassa kummaste-
lemassa heteromaailman hullutuksia.